

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ  
ГРНИЧИЙ ТЕХНІКУМ  
ДЕРЖАВНОГО ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ  
«КРИВОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

## МОЛОДІЖНИЙ СЛЕНГ. ПРАВО НА ЖИТТЯ

---

ДОСЛІДЖЕННЯ-РОЗДУМ  
МЕДІА

АВТОР: СТУДЕНТ ІІІ КУРСУ  
ГРУПИ ПР-10 1/9  
МІХНО РОМАН  
КЕРІВНИК: ВИКЛАДАЧ УКРАЇНСЬКОЇ  
МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ  
ПАЛИВОДА ТЕТЯНА ЛЕОНІДІВНА

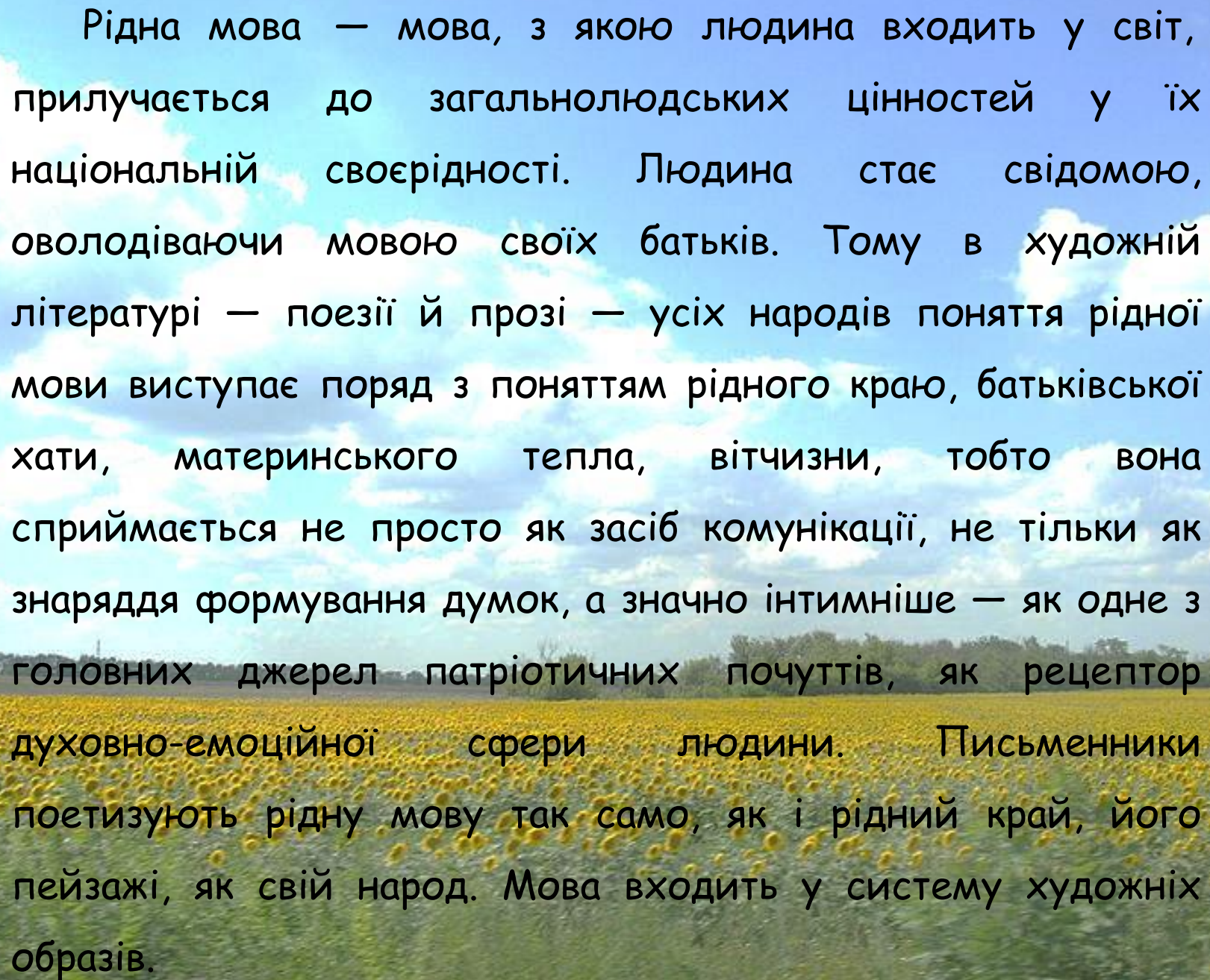
КРИВИЙ РІГ  
2012




**СТУДЕНТ ІІІ КУРСУ ГРУПИ ПР-10 1/9  
ГІРНИЧОГО ТЕХНІКУМУ  
ДЕРЖАВНОГО ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ  
«КРИВОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»  
МІХНО РОМАН**



**ВИКЛАДАЧ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ,  
ВИКЛАДАЧ І КАТЕГОРІЇ  
ПАЛИВОДА ТЕТЯНА ЛЕОНІДІВНА**

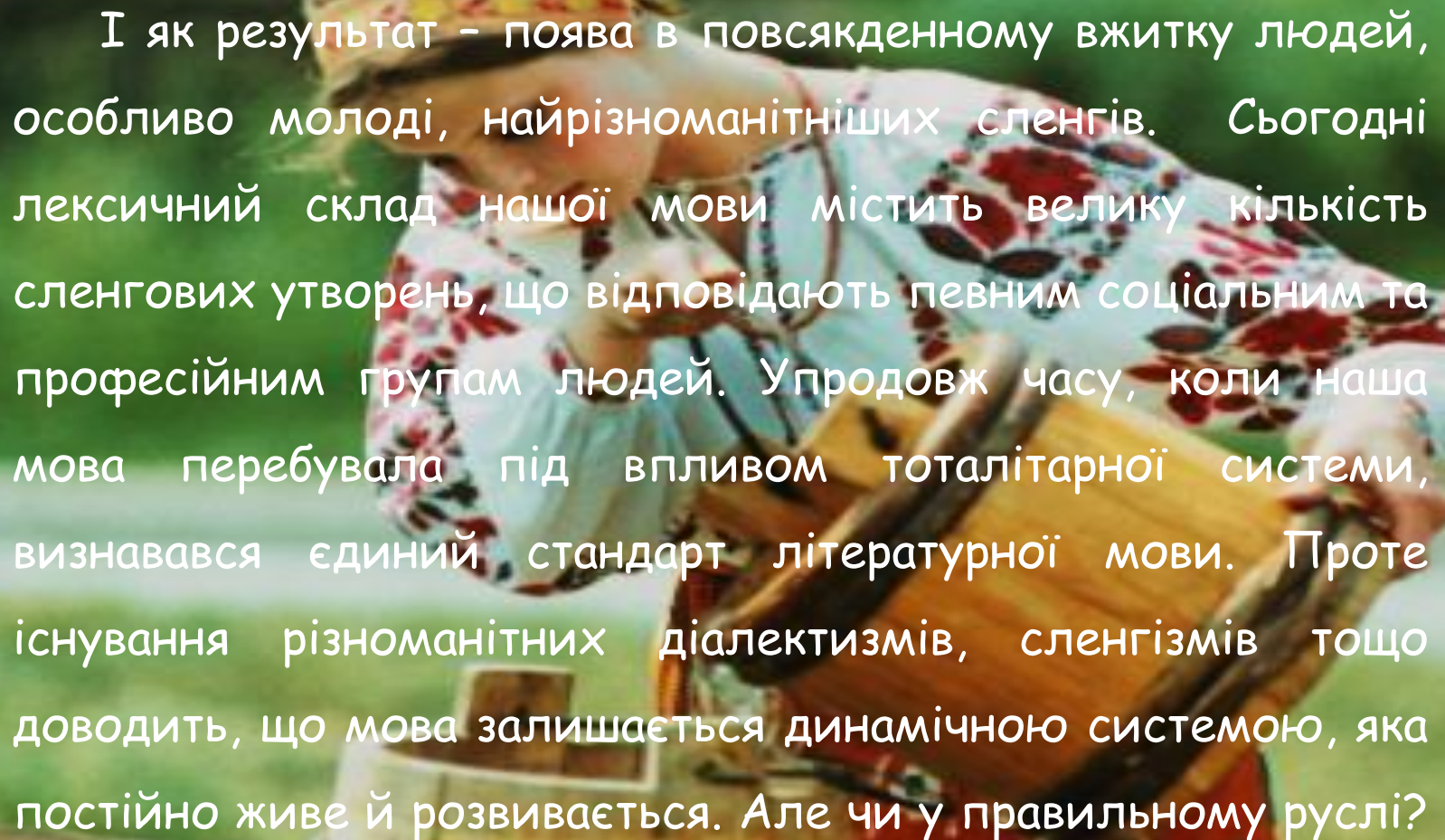


Рідна мова — мова, з якою людина входить у світ, прилучається до загальнолюдських цінностей у їх національній своєрідності. Людина стає свідомою, оволодіваючи мовою своїх батьків. Тому в художній літературі — поезії й прозі — усіх народів поняття рідної мови виступає поряд з поняттям рідного краю, батьківської хати, материнського тепла, вітчизни, тобто вона сприймається не просто як засіб комунікації, не тільки як знаряддя формування думок, а значно інтимніше — як одне з головних джерел патріотичних почуттів, як рецептор духовно-емоційної сфери людини. Письменники поетизують рідну мову так само, як і рідний край, його пейзажі, як свій народ. Мова входить у систему художніх образів.



Рідна мова єднає, консолідує народ у часі й просторі. Тому-то духовні проводирі нації постійно звертаються до своєї мови як до основи народності, найбільшого духовного багатства, животворного джерела повноцінного розвитку. У зверненні до носіїв української мови М. Рильський писав: «Мова — втілення думки. Що багатша думка, то багатша мова. Любімо її, вивчаймо її, розвиваймо її! Борімося за красу мови, за правильність мови, за доступність мови, за багатство мови».

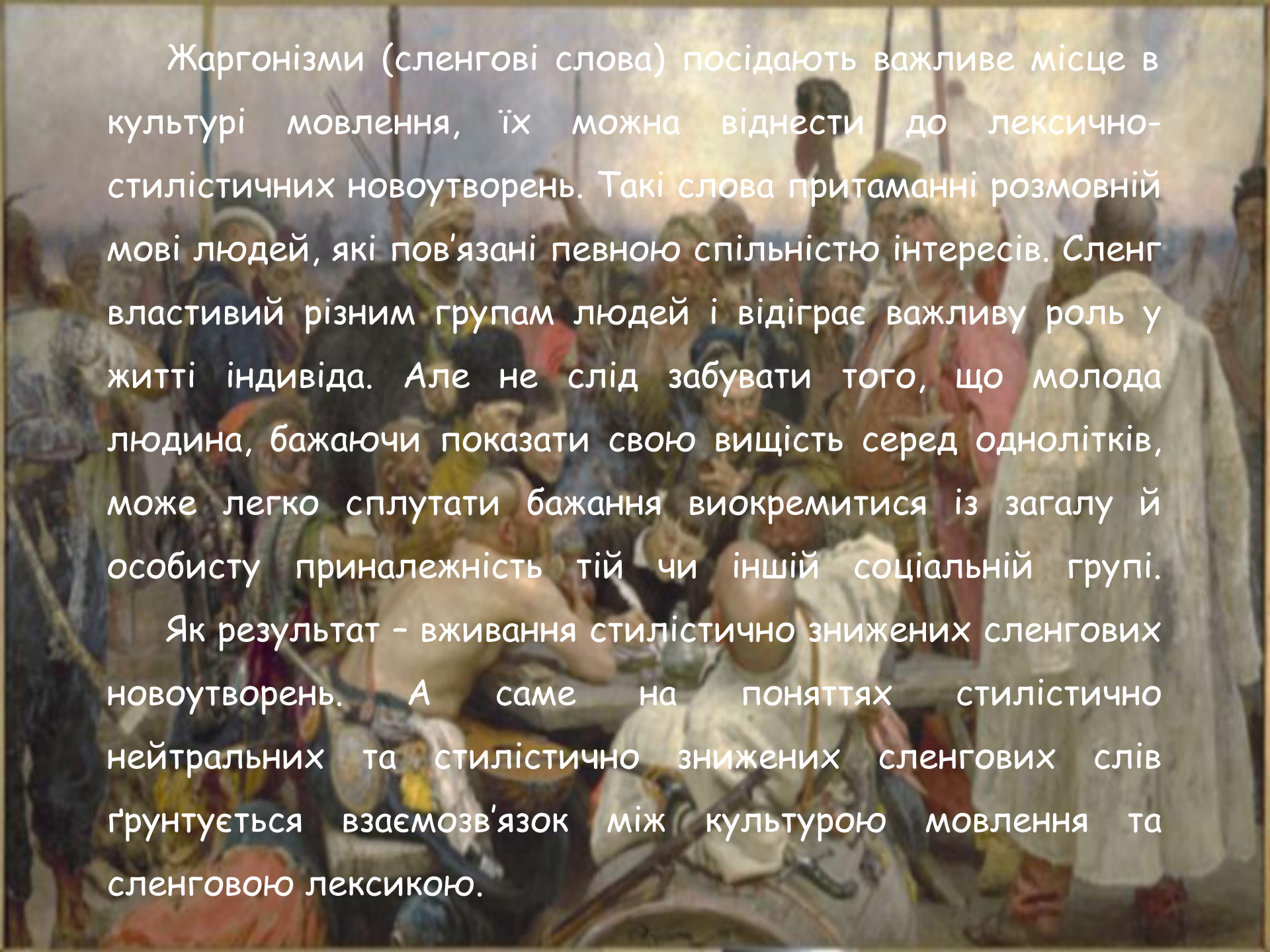
Але в наш час все інакше, з технічним розвитком ми стали забувати рідну мову, гроші стали головним пріоритетом у нашому житті, політики й влада більше уваги звертають на розвиток інших мов, аніж своєї.

A woman in traditional Ukrainian embroidery is shown spinning yarn on a wooden spinning wheel outdoors. She is wearing a white blouse with red floral patterns and a red headscarf. The background is a blurred green field.

І як результат - поява в повсякденному вжитку людей, особливо молоді, найрізноманітніших сленгів. Сьогодні лексичний склад нашої мови містить велику кількість сленгових утворень, що відповідають певним соціальним та професійним групам людей. Упродовж часу, коли наша мова перебувала під впливом тоталітарної системи, визнавався єдиний стандарт літературної мови. Проте існування різноманітних діалектизмів, сленгізмів тощо доводить, що мова залишається динамічною системою, яка постійно живе й розвивається. Але чи у правильному руслі?

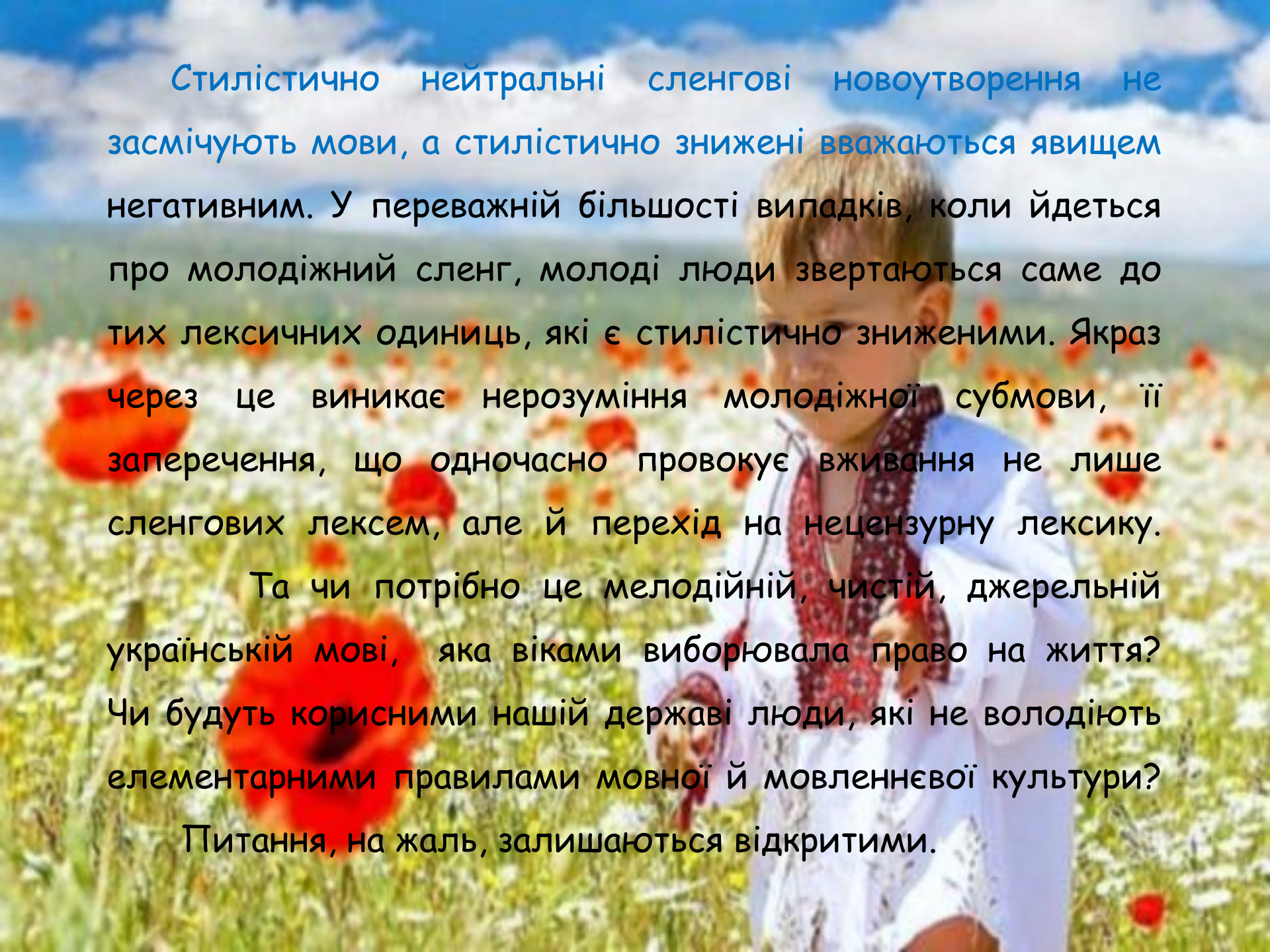
Згадаймо, що найчастіше сленгом користується сучасна молодь. Молодіжний сленг - це соціолект людей у віці 12 - 22 років, який виник із протиставлення себе не стільки старшому поколінню, скільки офіційній системі. Існує в середовищі міської учнівської молоді та окремих замкнутих референтних групах.

З погляду лінгвістики, сленг - це стиль мови, що посідає місце, протилежне занадто формальній, офіційній мові. Сленг перебуває в самому кінці можливих засобів мовного спілкування й включає різні форми мови, за допомогою яких люди можуть ототожнювати себе з певними соціальними угрупованнями, починаючи з дітей, молодих бізнесменів і хакерів і завершуючи злочинцями, алкоголіками та наркоманами.



Жаргонізми (сленгові слова) посідають важливе місце в культурі мовлення, їх можна віднести до лексично-стилістичних новоутворень. Такі слова притаманні розмовній мові людей, які пов'язані певною спільністю інтересів. Сленг властивий різним групам людей і відіграє важливу роль у житті індивіда. Але не слід забувати того, що молода людина, бажаючи показати свою вищість серед однолітків, може легко сплутати бажання виокремитися із загалу й особисту приналежність тій чи іншій соціальній групі.

Як результат - вживання стилістично знижених сленгових новоутворень. А саме на поняттях стилістично нейтральних та стилістично знижених сленгових слів ґрунтується взаємозв'язок між культурою мовлення та сленговою лексикою.

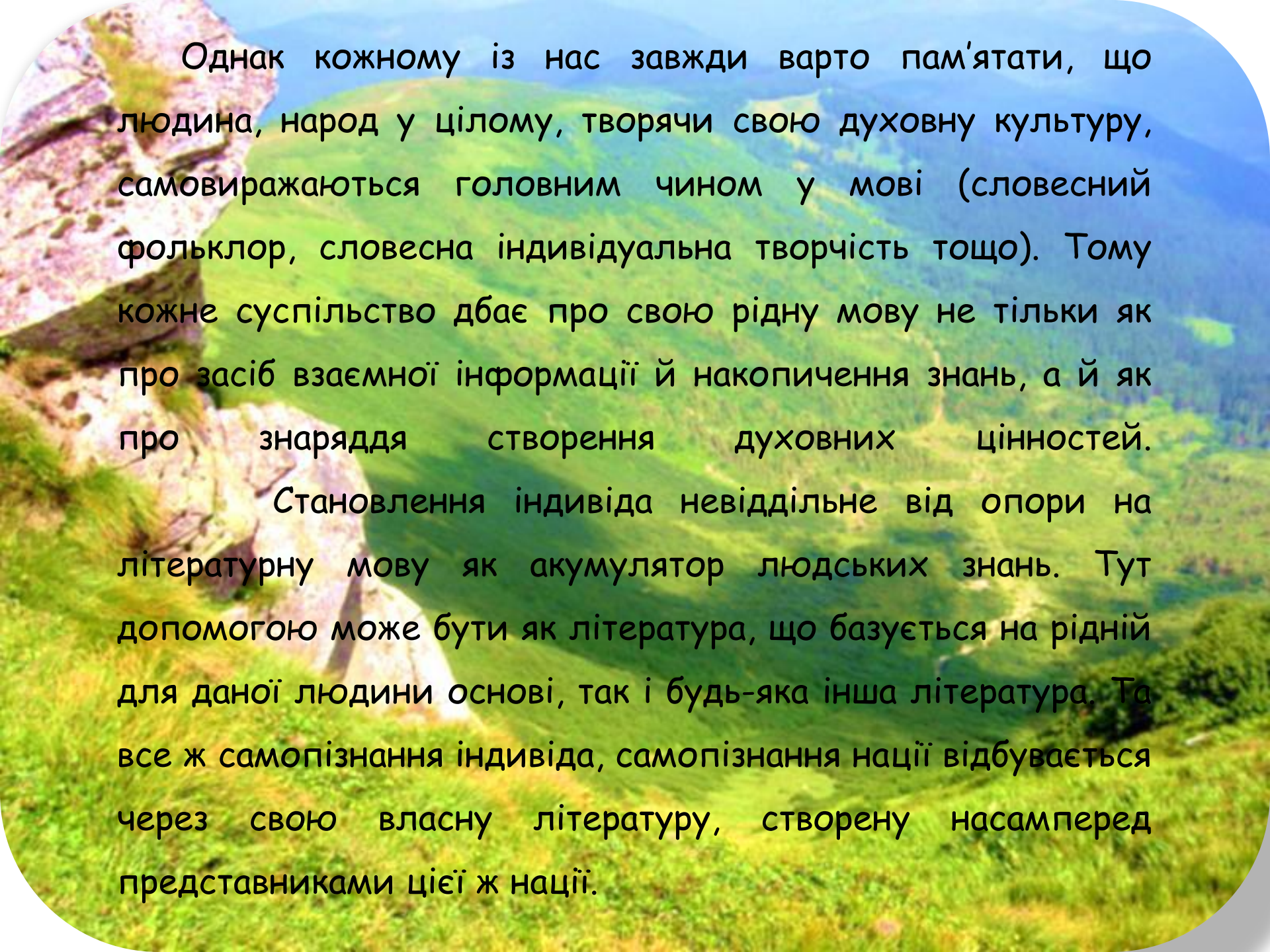


Стилістично нейтральні сленгові новоутворення не засмічують мови, а стилістично знижені вважаються явищем негативним. У переважній більшості випадків, коли йдеться про молодіжний сленг, молоді люди звертаються саме до тих лексичних одиниць, які є стилістично зниженими. Якраз через це виникає нерозуміння молодіжної субмови, її заперечення, що одночасно провокує вживання не лише сленгових лексем, але й перехід на нецензурну лексику.

Та чи потрібно це мелодійній, чистій, джерельній українській мові, яка віками виборювала право на життя? Чи будуть корисними нашій державі люди, які не володіють елементарними правилами мовної й мовленнєвої культури?

Питання, на жаль, залишаються відкритими.





Однак кожному із нас завжди варто пам'ятати, що людина, народ у цілому, творячи свою духовну культуру, самовиражаються головним чином у мові (словесний фольклор, словесна індивідуальна творчість тощо). Тому кожне суспільство дбає про свою рідну мову не тільки як про засіб взаємної інформації й накопичення знань, а й як про знаряддя створення духовних цінностей.

Становлення індивіда невіддільне від опори на літературну мову як акумулятор людських знань. Тут допомогою може бути як література, що базується на рідній для даної людини основі, так і будь-яка інша література. Та все ж самопізнання індивіда, самопізнання нації відбувається через свою власну літературу, створену насамперед представниками цієї ж нації.

Кожен із нас повинен  
розуміти цінність рідної мови,  
кожен зобов'язаний плекати,  
розвивати, зберігати мову, уміти  
нею спілкуватися, передавати її  
в спадок своїм дітям.

С. Плачинда писав:  
«Єдина печаль проймає, що не  
вистачить життя переплисти той  
мовний океан. Бо ти є Вічність.  
Ти є Правда, Добро і Краса  
народу нашого». Ці слова мають  
стати **ЖИТТЄВИМ КРЕДО** для  
**УСІХ НАС.**

